

VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELÉ,

vítejte do nové sezóny 2013/2014, která zajisté přinese spoustu nádherných divadelních zážitků! Na jejím počátku si dovolím oponovat jednomu ustálenému slovnímu a myšlenkovému klíší, které se čas od času hrubě dotkne mé profesionální a stavovské cti, a to když například v novinách čtu titulek „Skvostné divadlo v parlamentu“. (Upozorňuji jen, že k takovým porovnáním dochází ve všech jazycích na celém světě...) Vždy se tím totiž myslí, že se lidé tam vyskytující svým chováním a vyjadřováním převlékli z politických plášťů do klaunských kostýmů, že se zápletky jejich jednání blíží nejspíše absurdním komediím a že se výsledky jejich práce dají nazývat tragédiemi. Rozumím tomu, že se pro charakteristiku této činnosti jaksi dobře hodí ony zápůjčky z divadelní terminologie – lidu obecnému je tak rychle vysvětleno, jak má co vnímat. A nejedná se jenom o politiku, v novinách nacházím často obdobné titulky charakterizující sportovní výkony. I zde se objeví tragédie, fraška a opereta, avšak zde mnohdy i v pozitivním významu (i když trochu zárlím na to, že se zrovna tato „chválnič“ slova rekrutují z jiné umělecké oblasti, a sice z hudby: symfonie, nebo koncert, hráli jako podle not!). Nejsem tedy ani tak pobouřen tím, že k takovému porovnáním dochází, vždyť třeba sportovní zápas může být úžasným dramatem se spoustou zápletek, s gradací a velkým finále a jednomu z předních světových fotbalových týmů se dokonce říká „bílý balet“!... Mně vadí ona neuvěřitelně vulgární dehonestace významu tak ušlechtilých slov, jako je například právě ona tragédie. Forma, která se vyvíjela staletá a existuje celá tisíciletí s jasně daným předpokladem, který spočívá v tom, že nakonec k ničemu špatnému – tedy k tragédii, jak ono slovo někdy špatně vnímají – nedojde. Naopak je divák pozitivně obohacen skrze účinek očistné katarze! Herec, který na jevišti „zemřel“, odchází po představení do svého života stejně jako jeho divák. Divák má o čem přemýšlet, je zasažen a jeho další životní rozhodování je obvykle účastí na silném divadelním představení pozitivně pozměněno. Avšak například politická činnost, která končí skutečnou válkou, nebo i vytvořením takového prostředí, ve kterém se nedá pro nepřehlednou džungli nesmyslných zákonů normálně žít, to prostě není tragédie, neboť u takových chyb funguje jejich neodvolatelnost! A to, že se tak stává, je dáno prostě neuměním či neprofesionalitou těch, kteří tak činí.

Jistě si vzpomínáte na naši inscenaci hudební politické komedie „Ptákoviny podle Aristofana“, kterou napsal podle příběhu 2427 let starého (!) skvělý český básník Jiří Záček. Nebylo to mé první setkání s tímto dílem. Premiéra se odbyla v červnu roku 1989 v Národním divadle v Praze. Byla to velká legrace, když ptačí sbor například zpíval Ptačí internacionálu:

„Již vzhůru, psanci této země!

Budoucnost náš národ povznese!

Kdož sú ptačí bojovníci, ke mně!

Pernatci všech zemí, spojte se!“

Byla to legrace pozorovat tehdejší vládnoucí politiky, kteří se do morku kostí uražení prodírali skrze diváky, jenž aplaudovali vestoje. Avšak ani tenkrát a, bohužel, ani v inscenaci, kterou jsme o 20 let později uvedli v našem divadle, jsem nepoužil pasáž, jež jsem škrtl u samotného Aristofana už v roce 1982. Režíroval jsem tehdy jeho „Ptáky“ v překladu Václava Renče ještě jako student na JAMU a nevěděl jsem si rady hned s jednou z prvních replik této komedie. Dva hlavní hrdinové jsou tázáni, proč utíkají z těch nádherných a demokracií proslulých Athén... Jejich odpověď mi byla tehdy nesrozumitelná. Reklí totiž: „...vždyť tam už se nedá žít! Tam se soudí každý s každým!“ Jak tomu, bohužel, dnes dobře rozumíme...

Ne, že bych toužil po návratu pořádků roku 1982, jen jsem si myslel, že ti „nejšikovnější z nás“, kteří nám po sametové revoluci vládli a kteří vzešli ze svobodných voleb, měli za úkol vytvořit přehledný systém zákonů, jimž každý rozumí, a není tedy potřeba tolika jejich „profesionálních vykladačů“. Ono totiž se zemí, ve které se každý soudí s každým, to nemůže dopadnout jinak než neodvolatelně ne tragicky, ale špatně!

Na závěr jeden příklad naší divadelní léta pěstované profesionality: herec, zpěvák, tanečník ani muzikant nikdy nepřijmou roli, o které vědí, že ji nemohou zvládnout! Baryton nebude nikdy tenorem a houslista se neodváží hrát na trumpetu...

Zvu vás v nové sezóně do našeho divadla, abyste si to zkontrolovali a užili si výkonů skutečných a výsostných profesionálů!

Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

**ZÁŘÍ
2013**
CENA 25,- Kč

režie: Stanislav Slovák

Cyril a Metoděj

PREMIÉRA NA BISKUPSKÉM DVOŘE

22. ČERVNA 2013

PARTNEŘI DIVADLA

Ivan Martin Jirous
Z MAGOROVÝCH LABUTÍCH PÍSNÍ

U Telče v kupce sena
byla jsi moje žena
vzpomínat na to měl bych vkleče
v době senoseče

*Měli tu za komunismu mizerný život,
ale přesto neztráceli smysl pro humor,
vytvářeli umění, starali se o svoji kulturu.
Na to by měli být Češi pyšní.*

F. Murray Abraham,
americký herec asyrského původu,
představitel Salieriho
ve Formanově Amadeovi.

ČERT TĚ VEM

ANDREA BŘEZINOVÁ

Divák si možná ani neuvědomuje, jak náročná je příprava kostýmů pro inscenace. V Divé Báře vystupujete v jednoduchých venkovských šatech, v komedii Jakub a jeho pán jste v šatech svatebních s hlubokým dekoltem a v Kočkách máte fantastický kostým, za který by se v americkém filmu platilo zlatem. Jaká je spolupráce s výtvarníkem, máte možnost do svého kostýmu mluvit a kolik zkoušek vyžadují švadleny, aby měly možnost odvést dokonalé dílo?

a jejich výslednému počtu v daném divadelním představení. V některých představeních mám totiž velké množství převleků, potažmo kostýmů, ale naopak např. v inscenaci *Kočky* mám po celou dobu jenom jeden kostým (což je ovšem celkem výjimečná situace). Já si na spolupráci s výtvarníky a všemi ostatními, kteří se na kostýmu v našem divadle podílejí, opravdu nemohu stěžovat. Většinou se snažíme najít společné řešení tak, aby mi kostým seděl, abych se v něm dobře cítila, ale aby zároveň splňoval vizi a představu výtvarníka.

Mne jen tak něco nezaskočí.

Na kostýmech se začíná pracovat už několik týdnů před premiérou dané inscenace. Většinou absolvuji několik kostýmových zkoušek, během kterých se celý kostým postupně upravuje a dodělává. Samozřejmě že počet zkoušek je různý vzhledem k náročnosti kostýmů

Jste herečka, zpěvačka, tanečnice... Možná vládnete ještě dovednostmi, o kterých se nám ani nezdá, šila jste si třeba v dětství šatečky na panenky?

Bohužel se musím přiznat, že na šití, háčkování nebo pletení opravdu nemám talent,

*S Janou Musilovou a Janem Mazákem
v komedii Jakub a jeho pán,
režie: Stanislav Moša*

*S Janem Mazákem, Viktorem Skálou
a Martinem Havelkou
v komedii *Jakub a jeho pán*,
režie: Stanislav Moša*

a hlavně mě to ale vůbec nebaví. Ve třetí třídě jsme vyřezávali lodičku ze dřeva, což v mém případě skončilo zaseknutím nožičku do nohy, takže já opravdu nejsem moc manuálně zručná. Ale pořád si říkám, že se snad všechno jednou naučím, takže na to šití možná taky dojde...

Co rozhodlo, že jeviště, a ne něco jiného?

Já jsem se rozhodla celkem pozdě. Když jsem byla malá, chtěla jsem být samozřejmě snad úplně vším možným. Ale definitivně jsem se rozhodla asi až na JAMU. A vzhledem k tomu, že mě divadlo a všechno okolo něho strašně baví, zatím nelituji.

Žijeme v době, kdy média vytvářejí popularitu lidem spíše se zápornými vlastnostmi. Jaké máte zkušenosti s médii, je pro herce publicita důležitá?

S médii prozatím moc zkušeností nemám. Publicita nejspíše patří k hereckému životu, ale mého názoru ale není to nejdůležitější.

Máte nějaké vzory, oblíbence?

Jako malá jsem měla spoustu vzorů. Samozřejmě mě nemohlo minout období Whitney Houston, Michaela Jacksona, kapely Beatles, v pozdější době pak samozřejmě kult Brada Pitta a Willa Smithe. Nejvíce jsem zbožňovala Freddieho Mercuryho z kapely Queen (což

mě teda ještě nepustilo. *(smích)* Ale myslím, že daleko více mě spíše motivovali a byli mi vzorem lidé v mém okolí. Moje rodina, kamarádi, někteří pedagogové. Dnes bych neřekla, že mám nějaké konkrétní vzory, nechávám se inspirovat a motivovat svým okolím a lidmi, s kterými mám možnost se nějak kontaktovat. ***Co vás nejvíce zaskočilo a při jaké situaci vám „běhal mráz po zádech“ (v kladném i záporném slova smyslu)?***

Mě jen tak něco nezaskočí *(smích)*, ale mráz po zádech mi běhá strašně moc často. Většinou samozřejmě na zkouškách v divadle nebo při představeních. Velké mrazení mám vždycky při představení *Divé Báry* u závěrečné scéně, kdy se Bára loučí s Eliškou, Ondřejem, Pavlem a vesnicí. Podobných momentů by se samozřejmě dalo jmenovat spoustu. Naposledy mě ale zamrazilo 15. června ve Slavkově při koncertním představení muzikálu *Vlasy*. Negativní mrazení v zádech mám většinou při představě, že si spletu datum a zapomenu na představení, což se mi naštěstí ještě nestalo.

Žijete hektickým životem plným stresu, noční party, život také dělá svoje, máte recept na to, jak zůstat plná energie?

Konkrétní recept asi nemám. Mně většinou pomáhá spánek, ale samozřejmě že někdy je ho z různých důvodů nedostatek. *(smích)* Pak je potřeba sebrat všechny možné síly a snažit se ten konkrétní den nějak zvládnout. Mám štěstí, že i když je naše práce často velmi vyčerpávající, tak mě zároveň hrozně baví a naplňuje, tím pádem i často dodává potřebnou energii.

V čem se cítíte nejsilnější?

Nejsilnější jsem v odkládání věcí na někdy později. V tom jsem opravdu velmi silná. *(smích)*

V které roli, co na jevišti vašeho divadla ztvárňujete, se cítíte nejlépe?

Určitě v divé Báře, to je moje srdcová záležitost.

Na kterou roli nejraději vzpomínáte?

Vzhledem k tomu, že jsem v angažmá ještě poměrně krátko, jsou zatím skoro všechny inscenace, ve kterých hraji, stále na repertoáru. Určitě ale ráda vzpomínám na inscenaci *Gentlemanů*, kterou jsme pod vedením Láryho Koláře hráli ještě během studia na JAMU v Martě.

Co by vás mohlo přimět k tomu, abyste opustila divadlo?

To si momentálně neumím představit. Asi nejspíše nějaký opravdu závažný problém. Nad tím ale raději vůbec nepřemýšlím.

Představujete si někdy svět za sto let?

Někdy ano, strašně by mě zajímalo, jak bude náš svět vypadat. Když si uvědomíme, jak svět vypadal před sto lety a kolik se toho změnilo, tak si myslím, že těch změn bude určitě strašně moc, doufejme, že k lepšímu.

Uměla byste pojmenovat společenské zlo?

Lidská závist.

Vracíte se na scénu po letních prázdninách, jaké byly? Zůstaly v hlavě všechny texty inscenací, v kterých vystupujete, nebo musíte vše znovu tvrdě nadřít? Pamatujete si všechny taneční kroky třeba z muzikálu *Kočky*? (A že jich tam je!)

Texty snad ano, s těmi choreografiemi už to bude o dost horší. Ale já věřím, že si to během září všechno zopakujeme, popřípadě znovu naučíme.

Red., Foto: jef Kratochvil

*S Dušanem Vitázkem
v muzikálu *Divá Bára*,
režie: Juraj Nvota*

Andrea Kučerová

Petr Hloušek

Jaroslav Milfajt

OTISKOVÁNÍ DLANÍ DO BETONU

24. KVĚTNA 2013

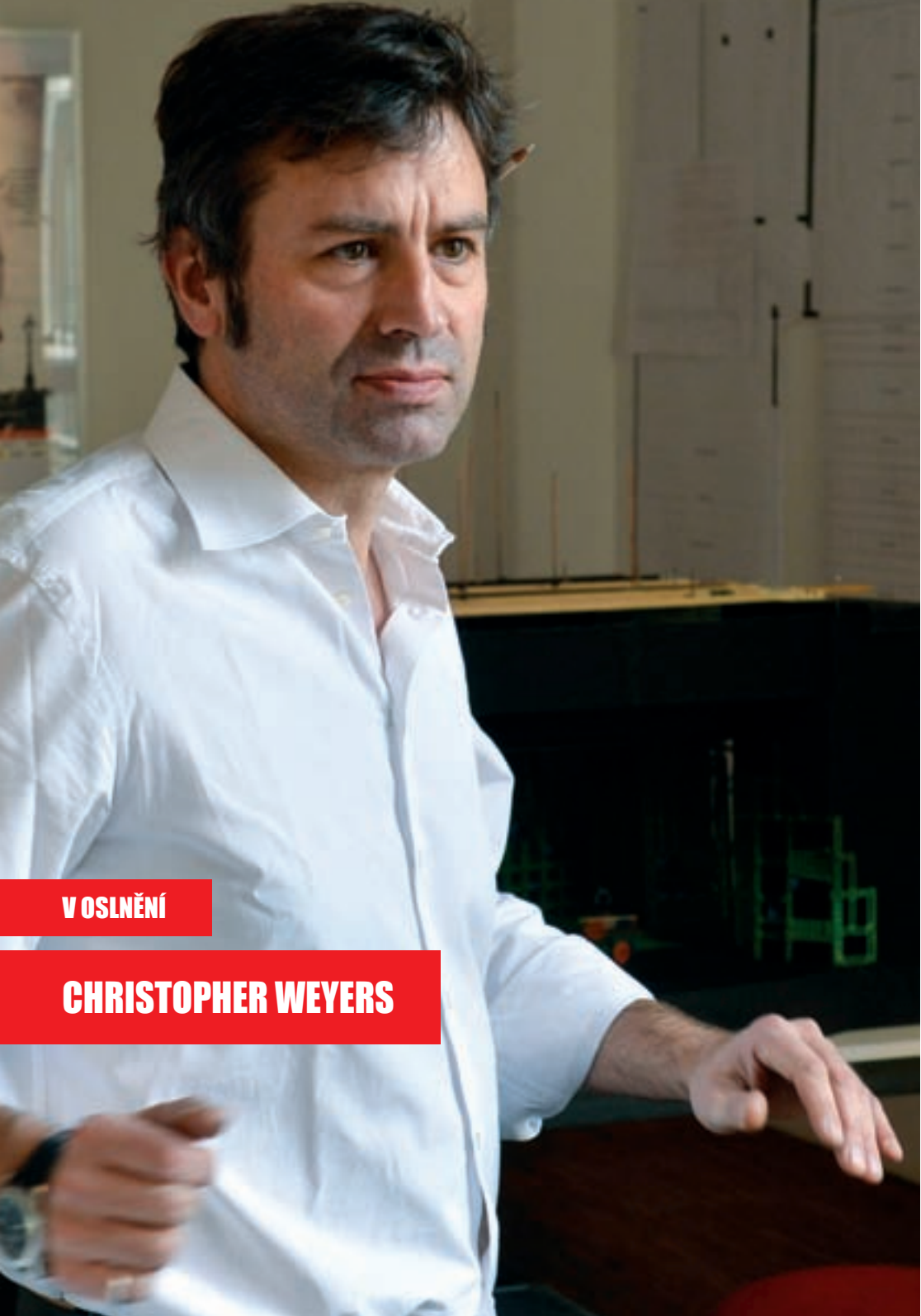
Hana Holišová

Petr Štěpán

Foto: jeř Kratochvíl

V OSLNĚNÍ

CHRISTOPHER WEYERS

Scéna

Vystudovaný divadelní malíř absolvoval vzdělání v oboru scénografie a kostýmního návrhářství a pracoval nejprve v různých divadelních, filmových a televizních produkcích. Mezitím se vypracoval na mezinárodní úroveň a k jeho scénickým výpravám patří díla jako *La Cage aux Folles*, *The Buddy Holly Story*, *Jekyll a Hyde* a mnohá další. Christopher Weyers byl již dvakrát vyznamenán cenou diváků za nejlepší scénické provedení (za inscenace *Bídníci* a *Papežka*).

Zažil jsem na jevišti situaci, že všude vzadu byly rezavé, pět centimetrů silné plechy, a technici tak přestavovali scénu vždy celou noc, což bylo pro repertoárové divadlo, ve

pována tak, aby se dala za přiměřenou dobu postavit a rozebrat. V Brně je ta velká výhoda, že mnohé produkce běží více dnů po sobě a scéna se nestaví denně. Rozpočtové zadání neplatí zajisté jen v Brně, ale v celém divadelním světě. Jen při zkušenostech a jasně představě o materiálech, které se na pódiu mohou a smí použít, lze dosáhnout dobrého výsledku.

Vaši scénografii používají režiséři po celé Evropě. Jaká je vaše spolupráce s českými režiséry a jak se řeší případné problémy?

S Petrem Gazdíkem jsme spolu inscenovali hru *Jekyll a Hyde*, což byla nádherná první spolupráce. Se Stanislavem Mošou mě spojuje již delší kreativní partnerství, které se ne-

Doba, kterou pracujete, je dobou, kterou žijete.

kterém se téměř každý večer hraje jiná komedie, technicky velmi náročné. Máte nějaký limit pro materiál, který na scéně používáte?

Na scénu, kterou jste popsal, si už nevzpomínám, ale v zásadě musí být inscenace konci-

omezuje jen na Městské divadlo Brno, ale ke kterému dochází často i v Německu. Se Stanislavem je vynikající spolupráce. Je to pravý divadelník s velkou fantazií a neuvěřitelným citem vystihnout tu pravou chvíli správného použití na scéně. Hodně se od něj učím.

S režisérem Stanislavem Mošou

Když se chceme setkat, buď přijede Stanislav do mého ateliéru v Berlíně, nebo jedu já do Brna, moderní komunikační prostředky svět spíše zmenšují.

Jakou literaturu čtete ve svém volném čase, který film v tomto roce upoutal vaši pozornost?

Volný čas mám velmi těsně vymezený, ale když to někdy vyjde, pak čtu rád např. švýcarské autory, jako je Urs Widdmer nebo Martin Sutter. Oba jsou velmi dobrými vypravěči příběhů z dnešní doby. Do kina jsem se v tomto roce kvůli stěhování do Berlína a množství práce nedostal. Nejsem velký milovník kina, hned mě začne nudit. Ale v zásadě miluji filmy, které náš obvyklý způsob vidění staví na hlavu. Jako jsou např. díla od režisérů jako Peter Greenaway nebo Tim Burton.

Navštívil jste Vilu Tugendhat v Brně?

Ta je v mých plánech hned na předním místě. Musím si na ni jen najít čas, až budu v Brně a dostanu se na chvíli z divadla.

Nakolik rozumíte česky?

Tu otázku nemůžete myslet vážně! Jsem v Brně – pokud vůbec – 2 až 3 dny na kontroly dílny a týden u závěrečných zkoušek. Problémy nastávají již ve výtahu, když se pokouším pochopit, které oddělení je ve kterém patře. Považuji váš jazyk za velice melodický a rád ho poslouchám, ale že bych rozuměl? Zeptejte se mě za takových 10 let znovu!

Máte v našem divadle již dvě ceny v divácké anketě Křídla, počítal jste s tou cenou, nebo jste tím byl překvapen?

Ale jistě. Ceny jsou vždycky něčím zvláštním, tím spíš, že *Křídla* jsou cenou publika, což potvrzuje, že se člověk trefil na diváckou notu a že se divákům líbí. Lepší parametr ani není.

Stál jste někdy na scéně jako herec?

Jako mladý v několika ochotnických divadlech. Ta myšlenka, že bych si tohle povolání někdy zvolil, tu byla, nakonec však víc ovlivnilo můj život výtvarné umění. To už bylo to správné rozhodnutí.

Byla nějaké situace, kterou jste podcenil a která vedla k nepříjemným následkům?

Není nic, co by můj život nějak trvale negativně ovlivnilo! Spouštěcím mechanismem ve všech tragických událostech posledního století byly mimo jiné nešťastné volby v Německu, po nichž se v čele státu ocitl Adolf Hitler a jeho klika. Jak jsme v demokracii chráněni proti tomu, aby se zlý člověk nedostal do vrcholné politiky? Dokud se každý jednotlivý svobodný občan aktivně podílí na demokratických hodnotách, jde k volbám, pojmenovává zlořády a považuje se za součást moderního hodnotového systému. K tomu přistupuje ještě to, že každá evropská

země by měla být svým způsobem na stejné kulturní a hospodářské úrovni. Pak se dá takové zneužití moci vyloučit. Člověk ale bohužel nepatří k nejinteligentnějším primátům!

Na co od vás se mohou diváci u nás v Brně či u vás doma v příštích sezóně těšit?

V tomto roce se připravuje více projektů, ale na *Flashdance* v Brně a na *Timm Thaler* ve Státním divadle (Staatstheater) Darmstadt se těším moc. V obou případech mám to štěstí, že budu mít po svém boku Stanislava Mošou jako režiséra.

Red., Foto: jef Kratochvil

*S režisérem Stanislavem Mošou
v berlínském ateliéru*

DIVADELNÍ SVĚT – SLAVNOST MASEK

14. ČERVNA 2013

Herci a příznivci Městského divadla Brno se zúčastnili Slavnosti masek v kostýmech, které pro tuto příležitost připravily Eliška Ondráčková a Karolína Kohoutková.

Foto: jeř Kratochvíl

25. - 30. ČERVENCE 2013

BÍDNÍCI WILTZ LUCEMBURSKO

Kočky

legendární taneční muzikál

Hudební scéna

10. - 14. ZÁŘÍ 2013

Mefisto

drama jedné kariéry

Činoherní scéna

17. ZÁŘÍ 2013

Jezinky a bezinky

bláznivá retro komedie

Činoherní scéna

22., 23. a 27. ZÁŘÍ 2013

M. Isteník, A. Novotný, I. Ondříček, J. Uličník:

CABARET JAKO BRNO

Jako novinku repertoáru MdB jsme pro vás připravili ve dvouměsíčních intervalech celkem deset kabaretních představení, která budou aktuálně reagovat na současnou společenskou, kulturní i sportovní dění kolem nás. První uvedení bude věnováno dovoleným a zážitkům a návratům z nich, a to v díle „Doma je doma“; ve druhé polovině představení s námi budete putovat „Za moravskými vinaři“ – budeme se věnovat výtětům na vinobraní, do sklípků a také těžkým návratům domů.

Uvádění *Cabaretu* reaguje na každoroční úspěšné vyhlášení divácké ankety Křídla, jednotlivé večery budou zpracovány podobnou formou plejády scének, filmových dotáček a pěveckých a tanečních čísel. Účinkují herci a orchestr Městského divadla Brno, autory scénářů jsou Michal Isteník, Alan Novotný, Igor Ondříček a Jakub Uličník.

Režie: Igor Ondříček

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot:

KOČKY

V historii muzikálového divadla neexistuje titul, který by provázelo tolik superlativů! Jedná se o nejdéle uváděný muzikál v historii londýnského West Endu i newyorské Broadwaye, který ve světě vidělo přes 67 milionů diváků! Ve svém domovském divadle New London Theatre byly *Kočky* uváděny celých 21 let! Muzikál získal nejprestižnější světová ocenění – dvakrát Grammy a sedm cen Tony, což jsou ceny znamenající ve světě hudby a divadla totéž co ve filmu Oscar. Lloyd Webber rád vzpomíná, jak mu v dětství jeho matka Jean často předčítala nádherné veršované pohádky o kočkách od Thomase Stearnse Eliota, nositele Nobelovy ceny za literaturu z roku 1948. Napsal pak podle nich poetický taneční muzikál plný nádherné fantazie, který je zároveň jedním z realizačně nejnáročnějších divadelních děl. Umělecký soubor i technické podmínky Hudební scény MdB jsou pro výjimečnou inscenaci muzikálu *Kočky* jako stvořené...!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Alena Antalová nebo Hana Holišová, Aleš Slanina, Dušan Vitázek, Jiří Mach, Ondřej Studénka, Ivana Vaňková, Radka Coufalová, Petr Gazdík, Andrea Březinová nebo Svetlana Janotová a další.

Klaus Mann:

MEFISTO

Lidstvo přestalo věřit, že za vším zlem stojí ďábel. Skutečnost je však mnohem horší: ďábel je v nás. A když ne rovnou ďábel, tak alespoň jeho komplic. Kde se v člověku rodí ono potenciálně ďábelské? Dramatizace slavného románu Klause Manna, jenž poprvé vyšel roku 1936, hledá odpověď v sugestivním příběhu talentovaného, leč chorobně citizádostivého herce, který v pýše a v touze po velkých rolích, v touze po slávě, zaprodá svou duši nacistické moci. Tento herec – Hendrik Höfgen, který na jevišti virtuózně ztělesňuje postavu Mefistu, postavu z Goethova dramatu, se nakonec sám stává Mefistem svého druhu. Svůdným, uhrančivým miláčkem, jemuž divadelní i filmový Berlín leží u nohou, ale také zaprodancem svých někdejších ideálů a životních lásek. Mannův *Mefisto* výstižně zachycuje ty momenty, které setrvale hrozí strhnout moderního člověka do pekla vlastních ambicí a pýchy. Vždyť zaprodání duše je tak snadné!

Režie: Petr Kracik

Hrají: Martin Havelka, Lenka Janíková, Lucie Zedníčková, Milan Němec, Michal Isteník, Viktor Skála, Evelína Kachlířová, Hana Kovářiková, Eva Ventrubová, Jan Mazák, Ladislav Kolář a další.

Joseph Kesselring:

JEZINKY A BEZINKY

ANEB ARSENIK A STARÉ TETY

Byl to Jan Werich, který tuto hru viděl na Broadwayi a který ji nechal přeložit a uvést v Čechách v roce 1958. Důvodem jeho nadšení byl fakt, že se na divadle ještě nikdy předtím tolik nasmál...! Tedy právě jemu jsme dnes vděční za to, že se můžeme i my bavit jednou z nejslavnějších detektivních komedií světové dramatiky, jejíž děj se odehrává v milém a pohodlném domě, z jehož stěn dýchá spíš atmosféra viktoriánské Anglie než newyorský Brooklyn padesátých let. Dvě starší elegantní dámy, sestry Abby a Marta Brewsterovy, příjemné a pohostinné slečny, zvou podobně staré pány na bezinkové víno... V této rajske pohodě se však dějí věci nadmíru podezřelé... A tak když tety navštíví jejich synovec Mortimer, nestačí se divit...!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: Zdena Herfortová, Jana Gazdíková, Petr Štěpán, Jaroslav Matějka, Martin Havelka, Evelína Kachlířová, Vojtěch Blahuta, Zdeněk Bureš, Karel Mišurek, Tomáš Sagher, Michal Isteník a Robert Urban.

PROGRAM ZÁŘÍ

Činoherní scéna

13.9. pá	19.00	Cabaret jako Brno	
14.9. so	19.00	Cabaret jako Brno	
15.9. ne	19.00	Zkročení zlé ženy	X2013
16.9. po	19.00	Zkročení zlé ženy	
17.9. út	19.00	Mefisto	
18.9. st	19.00	Jakub a jeho pán	R2013
19.9. čt	19.00	Jakub a jeho pán	T2013
20.9. pá	19.00	Jakub a jeho pán	A2013
21.9. so	19.00	Jakub a jeho pán	M2013
22.9. ne	19.00	Jezinky a bezinky	
23.9. po	19.00	Jezinky a bezinky	
27.9. pá	19.00	Jezinky a bezinky	

Hudební scéna

10.9. út	19.00	Kočky	
11.9. st	19.00	Kočky	
12.9. čt	19.00	Kočky	
13.9. pá	19.00	Kočky	
14.9. so	14.00	Kočky	
14.9. so	19.00	Kočky	
27.9. pá	14.00	Flashdance	
27.9. pá	19.00	Flashdance	
28.9. so	19.00	Flashdance	P
29.9. ne	19.00	Flashdance	D/E7
30.9. po	19.00	Flashdance	A1/AB1

Pozor: Od 1. září 2013 začínají večerní představení od 19.00 hodin.

PROGRAM ŘÍJEN

Činoherní scéna

Hudební scéna

4.10. pá 14.00 Všemocný pan Krott		1.10. út 19.00 Flashdance	A2/AB2
4.10. pá 19.00 Všemocný pan Krott	A5	2.10. st 19.00 Flashdance	A3/AB3
5.10. so 19.00 Všemocný pan Krott	P	3.10. čt 19.00 Flashdance	A4/AB4
6.10. ne 19.00 Všemocný pan Krott		4.10. pá 19.00 Flashdance	C5/E5
7.10. po 19.00 Všemocný pan Krott	AB1	5.10. so 14.00 Flashdance	
8.10. út 19.00 Všemocný pan Krott	AB2	5.10. so 19.00 Flashdance	A6/AB6
9.10. st 19.00 Všemocný pan Krott	AB3	6.10. ne 14.00 Flashdance	
10.10. čt 19.00 Všemocný pan Krott	AB4	6.10. ne 19.00 Flashdance	
11.10. pá 19.00 Zkrocení zlé ženy		7.10. po 18.00 Flashdance	SP
12.10. so 19.00 Zkrocení zlé ženy		8.10. út 19.00 Flashdance	C2/E2
13.10. ne 19.00 Všemocný pan Krott	D	9.10. st 19.00 Flashdance	
14.10. po 19.00 Všemocný pan Krott	A1	10.10. čt 19.00 Flashdance	C4
15.10. út 19.00 Všemocný pan Krott	A2	11.10. pá 19.00 Flashdance	A5/AB5
16.10. st 19.00 Jezinky a bezinky	Z2013	12.10. so 14.00 Flashdance	
17.10. čt 19.00 Jezinky a bezinky		12.10. so 19.00 Flashdance	
18.10. pá 19.00 Donaha!		15.10. út 18.00 Očistec	PPP/P18
19.10. so 14.00 Donaha!		16.10. st 18.00 Očistec	PP1
19.10. so 19.00 Donaha!		17.10. čt 19.00 Očistec	
20.10. ne 19.00 Donaha!		19.10. so 19.00 Kočky	
21.10. po 19.00 Donaha!		20.10. ne 14.00 Kočky	
22.10. út 19.00 Donaha!		20.10. ne 19.00 Kočky	
23.10. st 19.00 Všemocný pan Krott	A3	21.10. po 19.00 Kočky	
24.10. čt 19.00 Všemocný pan Krott	A4	24.10. čt 19.00 Čarodějky z Eastwicku	
25.10. pá 19.00 Všemocný pan Krott	C5	25.10. pá 18.00 Čarodějky z Eastwicku	
26.10. so 19.00 Dokonalá svatba		26.10. so 14.00 Čarodějky z Eastwicku	
27.10. ne 18.00 Dokonalá svatba		26.10. so 19.00 Čarodějky z Eastwicku	
28.10. po 18.00 Škola základ života		27.10. ne 18.00 Čarodějky z Eastwicku	
29.10. út 18.00 Škola základ života		29.10. út 19.00 Chicago	
30.10. st 18.00 Brouk v hlavě		30.10. st 19.00 Chicago	
31.10. čt 18.00 Brouk v hlavě		31.10. čt 18.00 Chicago	

Zdenek Merta, Stanislav Moša:

OČISTEC

Očistec je podle církevní tradice fáze, v níž se lidská duše osvobozuje od svých pozemských hříchů a zapomíná na veškeré tělesné slasti, aby mohla vstoupit do věčného Ráje. I přes utrpení a trápení, která jsou s tímto stavem spojená, dochází nakonec k naprostému a zaslouženému osvobození. Tento metafyzický stav pojímá naše nová hudební komedie *Očistec* zcela reálně. Tříčlenná skupina svobodomyšlných rockerů se jistou shodou okolností ocitne v jakémsi podivném v klášteře, kde jsou nejednou nuceni vzdát se všeho fyzického/pozemského, co dosud považovali za jediný a opravdový smysl svých životů. Denny, Jerry a Bas jsou na toto zvláštní místo uneseni třemi okouzujícími dívkami, které se je spolu s ostatními členy řádu snaží prostřednictvím přímé konfrontace přesvědčit, že podstatou lidského bytí má být jakési vyšší poslání. V čele s matkou představenou dovolují mniši a mnišky nahlédnout třem „vytržníkům“ do životů těch, kteří svou touhu po tělesnosti, mamonu, či obžerství přehnali a sami za to potom tvrdě zaplatili. V příběhu se tedy setkáme jak s hraběnkou Báthory, tak s Maharádžou z Dhári či Pepíkem Stalinem a Dolfíkem Hitlerem. Nic ovšem není tak jednoznačné, jak na první pohled vypadá. Ukáže se, že matka představená má se svými ovečkami poněkud pragmatičtější plány, než se navenek jeví, a zachováme pro tuto chvíli jako překvapení, kdo dojde ke skutečnému očistění. Budou to oni tři nevázaní mladíci, nebo nadpozemská bytost Anděla, která dosud nepoznala jiný než klášterní svět?

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Stanislav Slovák, Dušan Vitázek, Jiří Mach, Jaroslav Záděra, Hana Holišová, Mária Lalková, Andrea Březinová, Johana Gazdíková, Alan Novotný, Zdeněk Junák nebo Milan Němec a další.

John Dempsey, Dana P. Rowe:

ČARODĚJKY Z EASTWICKU

Román Johna Updika *Čarodějky z Eastwicky* se nejprve stal filmovým hitem společnosti Warner Brothers. Vzpomínáte na tři filmové představitelky zofalých žen – na Cher či Michelle Pfeiffer a Susan Sarandon – znužené žitím v malém městečku Eastwicky v New England? Rozhodnou se prožít něco výjimečného a přičarovat si muže po všech stránkách dokonalého – zábavného, inteligentního, pozorného, sexy etc. Zázračný ideál se jim skutečně zjeví, avšak v podobě ďábla. Ve filmu tuto roli ztvárnil Jack Nicholson... Úspěchy filmové adaptace zaujaly světově známého producenta Camerona Mackintoshe, jím pak byla oslovena autorská dvojice: John Dempsey (libreto a zpěvní texty) a Dana Rowe (hudba), aby

napsali jevištní podobu díla. Dal tak podnět ke vzniku výborně napsaného muzikálového příběhu s vtipnými texty podněcujícími podmanivou „čarodějnou“ hudbu, která úspěšně vtahuje posluchače do svých tenat. Charaktery jsou zde podány s patřičnou ironií i nadhledem. Tento muzikál, uvedený ve světové premiéře 18. 7. 2000 v londýnském divadle Drury Lane, vychází z nejlepších tradic klasického broadwayského muzikálu, které rozvíjí do vskutku současné podoby. Městské divadlo Brno uvádí inscenaci od roku 2007 a od té doby patří k nejnávštěvovanějším také díky naprosto úchvatným hereckým výkonům hlavních představitelů. Petr Štěpán získal v roce 2008 za ztvárnění Darryla van Horna prestižní Cenu Thálie...

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Ivana Vaňková nebo Yveta Blanarovičová nebo Jana Musilová, Johana Gazdíková nebo Markéta Sedláčková, Radka Coufalová nebo Hana Holišová nebo Alena Antalová, Petr Gazdík nebo Petr Štěpán nebo Martin Havelka a další.

John Kander, Fred Ebb, Bob Fosse:

CHICAGO

Muzikál *Chicago* má všechno, co činí broadwayské produkce výjimečnými – až pohádkový příběh o slávě, štěstí, kráse, bohatství a láskách, to vše propojeno nesmrtnými hity doprovázenými dech beroucími tanečními čísly. Bylo jen otázkou času, kdy se toto fenomenální dílo vrátí na naše jeviště. Jeho česká premiéra se totiž konala právě v Divadle bratří Mrštíků v roce 1978, tedy tři roky po své americké premiéře. Satirický muzikál, kritizující zkorumpovanou a zločinnou a jazzem prodchnutou společnost dvacátých let v Chicagu, podle hry Maurine Dallas Watkinsové napsali Bob Fosse a Fred Ebb s hudbou Johna Kandra. Hlavní postavy, vražedkyně a po slávě toužící krásky Velma Kellyová a Roxie Hartová se setkávají v ženské věznici a s pomocí proslulého advokáta Billyho Flynna zde všemi (především ženskými) zbraněmi bojují o přední stránky novin a titul „vražedkyně týdne“. Jiskřivý humor, humorná nadsázka i mrazivá atmosféra v muzikálu plném jazzu!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: Svetlana Janotová nebo Ivana Vaňková, Radka Coufalová, Petr Gazdík nebo Dušan Vitázek, Milan Němec nebo Lukáš Vlček, Alena Antalová nebo Markéta Sedláčková, Vojtěch Blahuta nebo Karel Škarka, Hana Holišová nebo Mária Lalková, Eva Jedličková nebo Hana Kovářiková, Lenka Janíková nebo Veronika Kloubková, Andrea Březinová nebo Johana Gazdíková, Jiří Mach nebo Aleš Slanina a další.

Očistec

muzikálová situační komedie

Hudební scéna

15. - 17. ŘÍJNA 2013

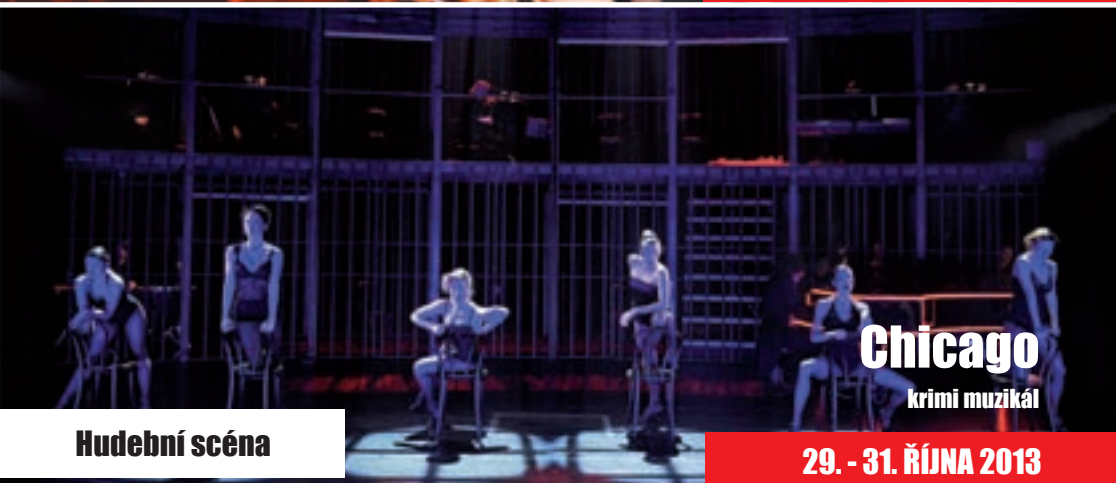
Čarodějky z Eastwicku

muzikálová komedie

Hudební scéna

24. - 27. ŘÍJNA 2013

Hudební scéna

Chicago

krimi muzikál

29. - 31. ŘÍJNA 2013

NA SKLENIČCE

S HANOU BUREŠOVOU A ŠTĚPÁNEM OTČENÁŠKEM

Podle příjmení to řadového diváka ani nena-
padne. Ale pravda je, že režisérka Hana Bu-
rešová a dramaturg Štěpán Otčenášek jsou
nejen pracovními, ale i životními partnery.
A jako nerozlučný tým se také úvodem se-
zóny opět stanou hosty Městského divadla
Brno, kde se dohromady podepsali již pod ta-

kové úspěchy, jako například *Škola základ
života*, *Tři mušketýři*, *Faidra* či *Smrt Pavla I.*
V říjnu na jeho jeviště spolu přivedou další
českou premiéru – *Všemocného pana Krotta*
německého autora Martina Walsera.

ŠKEM

V mnohých firmách spolu manželé pracovat nemohou kvůli potenciálnímu „střetu zájmů“. Vy s tím nemíváte problém?

ŠO: Divadlo je přece jen výjimečné prostředí, takže žádné omezení v tomto směru jsme skutečně za ta dlouhá léta nepocítili.

HB: A v „našem“ Divadle v Dlouhé to máme pro jistotu ošetřené. Vedeme divadlo spolu

s ředitelkou Šálkovou a režisérem Bornou a hned ze začátku jsme se dohodli, že nastane-li nějaký sporný případ, my se Štěpánem máme jeden hlas a oni dva každý po jednom. Ale ještě se nestalo, abychom to museli použít. Jednáme korektně a náš manželský vztah do práce necpeme, kromě toho, že spolu pracujeme na inscenacích, ve kterých, pravda, využíváme i poznatky z našeho soužití. A Štěpán pracuje i s jinými režiséry. **Vy ale s jiným dramaturgem až na úplně výjimky ne. Jaké to pak pro vás je, pracovat s někým jiným?**

HB: Z práce s jinými režiséry se můj muž vrací často velmi osvěžen. Až někdy žárlím.

ŠO: (se upřímně směje) To je nesmysl.

HB: Věnuješ se jim víc než mně.

ŠO: Ale ty plníš mé dramaturgické sny.

HB: Ne, vážně. Spolupracujeme vlastně už od roku 1982 a společně v jednom divadle jsme zaměstnáni od roku 1992. I pro mne bývá docela příjemné, když třeba Štěpán není na každé zkoušce. Když pak přijde, je to vždy přínosné – má větší odstup. Věřím jeho úsudku, a když říká, že by něco nebylo dobré, a má pro to argumenty, tak to uznám a nic „násilím“ neprosazuji.

ŠO: Například co se volby titulů týče, nemohu Haně vnutit něco, co by jí bylo úplně cizí. Vždycky se musíme nakonec shodnout.

HB: Ale ke spoustě věcí, do kterých se mi zrovna moc nechťelo nebo jsem se jich bála, mne přece jen přemluvil. Často mě staví před takové

„oříšky“, neověřené a zdánlivě nehratelné texty. Na druhé straně k tomu nás vedl na DAMU i Evžen Sokolovský. Abychom se pouštěli do neznámých vod a nesahali jen do tzv. koženkové literatury.

ŠO: Původní profesí jsem divadelní historik, takže rád vytahuju věci, které se u nás ještě nehrály nebo byly neprávem zapomenuty.

To byl i případ Všemocného pana Krotta?

HB: O hře jsme se dozvěděli prostřednictvím překladatele Jiřího Stacha, který mi asi před dvěma lety poslal texty některých svých starších překladů. Když jsme zase hledali něco pro MdB, koukli jsme se na to a Walserova hra nás zaujala. *Všemocný pan Krott* je hra jednoho z nejvýznamnějších německých autorů, která u nás ještě nebyla uvedena. Hra vznikla už na počátku 60. let 20. století, ale myslím, že výborně postihuje náš současný svět.

ŠO: V německých recenzích se psalo o *Všemocném panu Krottovi* jako o brilantní komedii. Ale v Česku teprve teď, na základě naší více než dvacetileté zkušenosti s „budováním“ kapitalismu, jsme schopni úplně pochopit, o čem vlastně tato Walserova hra je, a naplno ocenit její humor.

HB: Na první čtené se herci velmi bavili. Půdorys této černé komedie je vlastně jednoduchý: velký finanční magnát, takový zestárlý „ředitel zeměkoule“, který se srovnává už jenom s Bohem, leží už léta na terase grandhotelu v Alpách společně se svojí neméně starou manželkou a milenkou. Obklopeni vším pohodlím a vymoženky techniky tam v naprosté nečinnosti „dohnívají“ svůj život. Finanční úspěchy, které si dřív musil tvrdě vydobýt, padají teď znechucenému Krottovi do klína samy. Ztracené mládí mu ale nikdo nevrátí a jemu nezbyvá než čekat a doufat, že ho někdo konečně odstraní. Ale nikdo, kdo by toho byl schopen, nepřichází. Trojici ob-

sluhuje číšník Ludvík, který společně se svou ženou a synem pomáhá Krottovi simulovat plnohodnotný život.

ŠO: Štětávají se tu rozličné životní postoje a především dvě základní životní filozofie – mocného byznysmena, který byl celý život přesvědčen, že vše se musí vyplácet, a drobného člověka, číšníka-sluhy, který se programově nechce dostat výš ani nic vlastnit. V rolích Krotta a Ludvíka jsme našli výborné herecké příležitosti pro Honzu Mazáka a Michala Isteníka.

Vy jste nikdy nechtěl být režisér?

ŠO i HB současně: Nikdy.

ŠO: Ne, takové ambice jsem nikdy neměl. Chtěl jsem být dramaturgem a poštěstilo se mi najít režiséra, s nímž si celoživotně rozumím. A jako teatrolog jsem měl sen dělat di-

vadelní časopis, což se mi také podařilo.

HB: Kdyby měl režijní ambice, asi by naše spolupráce byla horší.

ŠO: Neměl bych na režii trpělivost, spěchal bych k výsledkům. Proces vzniku inscenace je strašně namáhavý, psychologie herce je něco velmi křehkého a složitého a na to člověk musí být opravdu vybaven a mít právě velké množství trpělivosti, která mi chybí.

HB: Štěpán je cholerik, a ke všemu nadaný katastrofickými vizemi. Uvažuje kriticky, což je velmi potřebné, ale někdy vidí věci černěji, než jsou. Mnohdy se v poslední fázi zkoušek zdá, že je všechno špatně, a jeho zmáhá pocit, že to tak i zůstane.

HB: Doma on je despota.

ŠO: No dovol!... *(ale opět se srdečně rozesměje).*

HB: No, je to tak. Jídlo například musí být na stole přesně... Ale ve spoustě věcí mi pomáhá.

ŠO: Když zkoušíš, leží domácnost z devadesáti procent na mně.

HB: Ale vždycky až v poslední fázi zkoušek, kdy jsem někdy i čtrnáct hodin denně v divadle. To se u nás neuklízí, nevaří. V tom je právě velká výhoda, že Štěpán rozumí mé práci a ví, že až skončí, bude zase dobře.

ŠO: To je ten divadelní zázrak, že se to nakonec pokaždé probudí. Někdy ale skutečně na poslední chvíli. Pak jsem moc rád, že to nemusím prožívat jako režisér.

HB: Já se taky vždycky děsívám, že bude průšvih, jen to nedávám tak najevo. A s věkem jsem smířlivější a nesu bližící se premiéry už skoro stoicky. Za prvé, naděje umírá poslední, je třeba jen vydržet a udělat vždy pro věc všechno, co je v dané chvíli možné. Za druhé, i kdybychom už průšvih pustili na svět, ten se pro něj nezboří. Nejsme našťastí lékaři a v našich rukou nejsou lidské životy.

ŠO: Často jsme zkoušeli inscenace, které se předem mohly jevit jako divácká katastrofa, ale pak byly úspěšné. Riziko se v divadle vyplácí. Škoda, že dnešní divadlo je především z ekonomických důvodů málo odvážné. Jak přestane divadlo riskovat, umírá.

Mimochodem, režisér je ten, kdo má vždy hlavní a poslední slovo, zatímco dramaturg bývá spíš tím černým vzadu. Neobrací se doma vaše pracovní role?

Kdybychom si v práci nerozuměli a v zásadních názorech se nepotkávali, asi by náš vztah tak dlouho nevydržel. Je taky samozřejmě výhodné, že si o pracovních problémech můžeme kdykoli popovídat, poradit se spolu.

ŠO: Je běžné snad ve všech tvůrčích profesích „tahat si práci domů“, nosit ji stále v hlavě. Ale možná proto, že jsme stále spolu, si od práce hůř odpočineme. I proto chceme dělat jen to, co nás opravdu baví. Občas si říkáme, že je užasně, že nám za to i zaplatí.

Text: Jiřina Veselá, Foto: jef Kratochvil

MUZIKÁL CATS: KOČKY BEZ OCÁSKŮ BODUJÍ NA BRNĚNSKÉ SCĚNĚ

Životnost muzikálů lze jenom těžce předvídát. Bylo jich hodně, které s velkou pompou vstoupily na Broadway nebo do West Endu, ale po desítky repríz po nich „neštěkl pes“. Takový osud mnozí předpovídali docela zvláštní hudební show, směsici tanečních čísel a písní, kde neexistuje na první pohled žádná dramatická stavba a žádný děj. Jde o slavné a opěvované dílo – *Cats* neboli *Kočky*.

Dodatečně lze konstatovat, že muzikál obecně si zachovává ony dva zdroje svého vzniku: na jedné straně je to dramatický příběh – *West Side Story*, *Cabaret*, *Šumař na střeše*, anebo rámeček zábavnější – *Hello, Dolly!*, *My Fair Lady* atp. A potom je zde zdroj z vaudeville, z varieté, kde sled tanečních či hudebních čísel je „slepen“ nějakou společnou myšlenkou a má vysloveně zábavný charakter. Mezi taková díla lze zařadit i *Kočky*. Opakovaným vstupem na scénu zábavního divadla legitimizovaly *Kočky* tento žánr na dnes již módní (a povšechný) název „muzikál“. Jde o jisté nóvum. Před *Kočkami* se nikdo nepouštěl do takového „skládačky“, ve které docela chybí dramatický děj. A můžeme jenom zvědavě očekávat, kdy se do takového svěbytného muzikálového kousku zase někdo s úspěchem pustí.

Kočky ve světě

Úspěch *Koček* lze nazvat kolosálním – na West Endu se hrály plných 21 let, na newyorské Broadwayi let 18. Jen v Londýně měly celkem 8.950 repríz a v New Yorku 7.485 představení. Byly uvedeny ve 300 městech 26 zemí světa, kde je vidělo víc než 65 milionů diváků. Vydělaly 1,4 miliardy liber. Získaly i nejprestižnější světové ceny – 2 Ceny Grammy a sedm broadwayských Cen Tony (mj. i Tony za nejlepší muzikál), což jsou ceny znamenající ve světě hudby a divadla totéž, co ve světě filmu Oscarů. Skladatel Lloyd Webber a producent Cameron Mackintosh chtěli vytvořit přesvědčivý kočičí svět. Proto pro svou koncepci získali Johna Napiera, vý-

tvárníka úzce spolupracujícího s Trevorem Nunnem, budoucím režisérem, který se podílel na úspěšných představeních Královské shakespearovské společnosti, a choreografku Gillian Lynne. Chtěli, aby se publikum od chvíle, kdy zazní hudba, zbavilo nedůvěry a stoprocentně přijalo jejich kočky jako skutečně „živé“ kočky.

Tím nejdůležitějším důvodem, proč se tak slavné *Kočky* šíří světem, je paradoxně jejich profesionální náročnost. Je to muzikál, kde je propojen vysoce náročný tanec s vysoce náročným zpěvem. Jenom to celé svižné tempo na jevišti udýchat se zdá skoro nadpřirozené. Na nastudování takového kusu je zapotřebí mít vyspělý ansámbl vybraných zpěváků – tanečníků. S velkou odvahou, jako zatím jediní v Čechách, se do toho pustili v Praze, kde překladatel Michael Prostějovský zvládl nelehký úkol převodu libreta z angličtiny do češtiny (včetně vymyšlení vtipného počestění některých koček). V divadle Milénium se inspirovali jak londýnskou verzí, tak verzí z New Yorku a kladli velký důraz na interakci s diváky, aby byly kočky prostě všude, na jevišti i v hledišti. Tato koncepce trochu vyvažovala jeden nedostatek – že totiž ne všichni tanečníci zpívali, ne všichni zpěváci profesionálně tančili. Nicméně vzniklo zdařilé a divácky atraktivní představení. A další divadla v Čechách? Žádné souborové, byť profesionální divadlo si na muzikál *Kočky* dosud netroufou.

Kočky v Brně

Nadešel asi už dávno očekávaný, ten správný čas, aby si brněnská muzikálová scéna dovolila inscenovat slavný muzikál na svojí domovské scéně. Dokonce, dalo by se říct, že až drze režisér Stanislav Moša se svým týmem nestavěli mizanscénu na atraktivní a ověřené komunikaci s divákem, nepustili kočky do hlediště, nenutili je lézt vertikálně po scéně, nebyly to vlastně ani kočky, nebyly nalíčené, neměly ocásky... Prostě to byly jenom „jako“ kočky. Inscenátoři zkrátka opustili osvědčené postupy, které kromě písně *Memory* dělaly z tohoto muzikálu zaručený tahák.

Choreografie Hany Kratochvilové a Anety Majerové nebyla kopií některé ze slavných inscenací. Vzaly kočičí pohyby „od gruntu“

a jejich taneční kreace byly jiné, nové a věrohodné. Scéna Petra Hlouška nebyla na první pohled nijak atraktivní ani přetechnizovaná. Lehkými přestavbami několika šedivých kvádrů vytvářela dostatek prostoru pro tanec všech protagonistů. Hudební nastudování vídeňským Casparem Richterem dávalo záruku kvalitního a věrného znění orchestru, vždyť to byl on, kdo se podílel na veleúspěšné vídeňské inscenaci *Koček*. Kmenový dirigent Dan Kalousek mu byl určitě nápomocen při „domestikaci“ hudebního partu pro jeviště Městského divadla Brno. Hlavní důraz mi-zanscén byl kladen kromě tance a zpěvu VŠECH na vizualizaci koček v ústředním soukruží na horizontu scény. Jednoduché a vtipné animace koček, jejich očí, jemných nuancí pozadí – podle toho, co se odehrává na scéně, důkladně podpořily celé vyznění jednotlivých kočičích příběhů. Scénograf Petr Hloušek spolu se světelnou režii Davida Kachlíře dokázali vytvořit tak věrohodné prostředí, že nebylo třeba kreslit kočkám čumáčky a oční stíny, abychom uvěřili, že je ten příběh opravdu kočičí. Prostě se díváme na jakousi bizarní společnost, kde si lidé „hrají na kočky“.

Hlavní valutou inscenace bylo však propojení kvalitního zpěvu s kvalitními tanečními výkony. Je těžce pochopitelné, jak se dá zpívat v rychlém tempu pohybů, kdy citlivé mikrofony zaznamenají každý nádech. Když si uvědomím, jak mluví třeba sportovci při televizním rozhovoru po svém výkonu – skoro jim není rozumět, jak jsou udýchaní – a najednou z tohoto scénického „tělocviku“ zní čisté tóny náročných partů, to je skutečně výkon takřka nepochopitelný. Třeba křehká Svetlana Janotová v postavě Bombaleríny, jak ta to udýchá? Jak při těch skoro krasobruslařských otočkách stíhá čistě a jasně zpívat? Nebo kocour Rozumbrad Aleše Slaniny, Rambajz-tágo Dušana Vitázka nebo Šimbal-klimbal Jiřího Macha. A kočičky, Tingl-tangl Márie Lalkové, domácí kočka MOURA Lenky Janíkové, nádherná Dželína Radky Coufalové, skvěle omšelý elegán Múz Ladislava Koláře, Exotika Gabriely Karmazínové... Ale museli bychom vyjmenovat a zvláště se věnovat všem dvaceti šesti kočkám, a to ještě

ve dvojím obsazení, abychom nebyli k někomu ze sólistů nespravedliví. Takže ostatní ať prominou, všechny ty kočky a kocouři byli úžasní. Ještě je nutné zmínit se o dámě divadla, o Aleně Antalové. Bylo dobré sledovat ji od vstupu do Městského divadla v roce 1994 a komentovat její dráhu dramatické herečky, zpěvačky, všestranné umělkyně. Po krátkých pauzách, kdy se stala mnohonásobnou matkou, její hlas dozrál a může konkurovat kterékoliv světové hvězdě v interpretaci Lloyd Webberovy písně *Memory* (alternuje Hana Holišová). A ještě jedna postava stojí za zvláštní zmínku. Je to Blahobyl Všemocný v podání Petra Gazdika. Díky své blondaté kšticí upravené na dva ušaté culíky, byl to kocour nejkocourovatější a svou chůzí a intonací dával všem najevo, cože je to za kocoura. Bylo vidět, s jakou radostí si tuto nepřilíš velkou postavu zahrál. K tomu stepařské variace kofátek z taneční školy manželů Bartůňkových (taneční a stepařská škola R and P) a vtipně koncipované varhany

vpravo na scéně, které zprovoznil Igor Rusinko... Bylo na co se dívat, bylo co poslouchat.

Taneční muzikál jako celek vyzněl opravdu dobře. Asi bude potřebné podívat se i na druhé obsazení. Už to je úžasné, že je soubor schopen alternovat všechny postavy a určitě to druhé obsazení není o nic horší než to první – s tím už mají diváci na této scéně zkušenosti. Hudební scéna Městského divadla v Brně vlastní úžasný kapitál, množství bezvadně při-

z nich – muzikál *Kočky* měl premiéru počátkem května, druhá inscenace – *Donaha!* byla uvedena o týden později.

Zatím o poslední uvedení muzikálu *Donaha!* se postarala právě květnová premiéra v brněnském Městském divadle. A to se vši parádou – se živým orchestrem a v „broadwayské instrumentaci“.

Otočné pódium ve funkrockovém hávu

Scénu Jaroslava Milfajta představuje otočné pódium, které se během chvilky mění z ulice na tovární prostor, ložnici, noční klub nebo toalety, přesně podle toho, co situace žádá. Pauzy mezi přeměnou scény vyplňuje živý orchestr svými chytlivými funkrockovými melodiemi. Jeviště nabízí po většinu času pochmurné noční prostory, čímž dokresluje atmosféru nejistoty a zoufalství. I přesto však z postav i děje sálá jakési vnitřní odhodlání postavit se osudu hrdě, a to hlavně díky typickému černému

pravených zpěváků, herců, tanečnicků v jednom těle interpreta. Diváci si snad ani neumí představit, kolik je to dřiny, hodin tréninků, korepetic, rozsvičování. Byl jsem léta dramaturgem zpěvohry divadla Nová scéna v Bratislavě. Pozoroval jsem nácivky inscenací sóly i pěveckého a tanečního sboru. Pracovali každý zvlášť na své profesi. Byla to jedna velká dřina, kterou divák, možná naštěstí, nevidí, nemá představu, co všechno je za tou kterou inscenací ukryto. Pak jenom vnímá vysoce profesionální výkony a těší se z nich.

Takže resumé: brněnským *Kočkám* je nutné zatleskat dlouho, a to ve stoje. Což se také na premiéře 11. května 2013 stalo.

Peter Stoličný,
www.musical-opereta.cz, 15. 5. 2013

MdB: DONAHA! – MUZIKÁL, KTERÝ ZARUČENĚ POBAVÍ

V nabitém měsíci květnu si Městské divadlo Brno připravilo hned dvě premiéry. První

humoru. Tomu odpovídají i kostýmy tanečního Kučerová–Ondráčková, které svým chlupským, dělnickým stylem korespondují s dějem. Samozřejmě taneční choreografie zde hraje důležitou roli. Divák se nad cíleně vybičovaným striptýzovým tancem zde „profesionálního striptéra“ Jakuba Zedníčka baví, ale ještě víc to platí o pseudostriptýzovém „umění“ hlavní šestice, která splňuje vše kromě mladých, krásných a sexy tanečnicků.

Herci jdou do naha!

Prvně musíme zmínit Petra Štěpána ztvárnujícího chlapáckého, ale přitom zranitelného Jerryho Lukowského, který bojuje o svého syna. Petr Štěpán zde exceluje ve všech polohách od těch vážných po ty komické, od hereckých po pěvecké. Zdárně mu při tom sekunduje Jakub Uličník, který ztvárnuje tloušťka Davea Bukatinského procházejícího manželskou krizí, Zdeněk Junák coby nejstarší člen skupiny – oslnivý „Bejk“ Nikos, Igor Ondříček v roli zadluženého tajněšťkáře

Harolda Nicholse, psychicky labilní Malcolm McGregor bojující se svými problémy ve ztvárnění Lukáše Janoty nebo neustále po zdech běhající šilenec Ethan Girard v podání Michala Isteníka. Tato šestice podává skvělé výkony a dostojí svým uměním samotnému názvu inscenace, protože jde až na dřev, prostě do naha. Z dalších rolí zaujme Lenka Bartolšicová jako živelná pianistka Jeanette a také Jana Musilová v roli Vicki Nicholsové, Haroldovy manželky. Ač její role není nikterak velká, své herecké umění zde Musilová rozehrává s noblesou. A samozřejmě nesmíme zapomenout na Tomáše Daleckého v roli Jerryho synka Nathana. *Donaha!* diváky pobaví svou uvěřitelností, humorem, povědomými situacemi, aktuálností, ale také tancem a zpěvem. Nenabízí prvoplánové striptýzové vystoupení, okolo kterého se vše točí. Více než o striptýzové show vypovídá o přátelství, odhodlání a hlavně humoru, který dokáže překonat zdánlivě nemožné. Samozřejmě asi diváka nejvíc zajímá, zdali půjdou herci do naha. Odhalení nitra slíbit můžeme stoprocentně, na zbytek se musí divák zajít podívat naživo do divadla...

Kateřina Šebelová,
www.velkaepocha.sk, 23. 5. 2013

U PONÁVKY OD PECE DO STRIPTÉRSKÉ ARÉNY

Na muzikálovou kuriozitu *Donaha!* Davida Yazbeka a Terrence McNallyho si u nás troufla už pěkná řádka scén. Teprve Městské divadlo Brno realizovalo však hříčku o nezaměstnaných ocelářích, kteří se rozhodnou jednorázově si přivydělat na živobytí striptýzem, ve vší hudební náročnosti, jak ji zdánlivě jen lechtivé téma obnáší.

Režiséri dosavadních nastudování vynaložili většinu energie na hledání způsobu, jak všelijak neforemné mužské aktéry svléknout opravdu do podoby, kterak je pánbů stvořil, Stanislav Slovák v Brně se vydal chvályhodně jinudy.

Aby bylo jasné, co mám na mysli: když už ty oběti kapitalismu odhodí za hlavu i tanga nebo jinak dráždivé poslední kousky oblečení, naperou do diváků někde oslňující protisvětlo. Jinde se obrátí k dychtivě nabuzeným

diváčkám toužícím porovnat to, co mají herci, s tím, co mají doma, bleskurychle zády. Stano Slovák s Karlem Cónem a Emou Miškeškovou, kteří mají na svědomí hudební nastudování a korepetice v Brně, vrátili do muzikálu songy, které jinde nezpívali, protože by je nezazpívali. U Ponávky náročný part zvládli s profesionalitou vlastní jen této jediné evropské hudební scéně v česky mluvící části kontinentu.

Yazbek neslevil z náročnosti hudební podoby příběhu – industriální rytmy, melodie přibližující se místy operním duetům a terčům – přeneseného z průmyslového Sheffieldu v Anglii ve známém filmu Petra Cattanea, v roce 2001 nominovaném dokonce na Oscara, do amerického Buffala.

Víc než na ostatních osmi českých scénách, kde zatím *Donaha!* hráli, udrželi v Brně i vážné sociální téma, jehož ostny míří proti borcení rodinných i mezilidských vztahů, k nepodstatnosti „problému“ sexuální orientace. Aktuálnost takové ideové linie u nás bychom ještě před pár lety nepřipouštěli. Ale to téma – lidi bez práce – tu je.

Psát o kvalitě hereckých výkonů v MdB bylo by nošením dříví do lesa. Dělnické striptéry Petra Štěpána, Jakuba Uličníka, Igora Ondříčka, Lukáše Janotu, Michala Isteníka a Zdeňka Junáka povzbuzuje až do transu vysloužilá pianistka Zdena Herfortová... Jeden výkon je ale zářný: Jana Musilová, někdy trochu odkládaná, v roli Vicki Nicholsové intonačně a hlasově inscenaci vévodí... Hrňte se na *Donaha!*

Jiří P. Kříž, *Právo*, 23. 5. 2013

Pokračování na str. 32

Prostředí Divadelního dvora
zpříjemnil květinovou výzdobou
**Petr Lebiš a jeho
Zahradnictví LEBIŠ,
Dukelská 16, Boskovice**

www.lebis.cz

Foto: Radek Zajáček

Na Divadelní dvůr MdB přiletěla Alenka Antalová jako Mary Poppins, aby udělala radost našim nejmenším. Nechyběl ani Dušan Vítězek, Milan Němec, Jana Musilová a další herci MdB. Děti i rodiče si jako každoročně užili spoustu zábavy a legrace!

DĚTSKÝ DEN

1. ČERVNA 2013

Vítězi letošního jubilejního 10. ročníku Tenisového turnaje divadelníků jsou Václav Fila (kategorie Králové), Jakub Przebinda (kategorie Šašci) a Stanislav Moša a Jaroslav Buben (čtyřhra).

Foto: Jef Kratochvíl

29. a 30. ČERVENA 2013

TENISOVÝ TURNAJ

Brněnský fotograf Jef Kratochvil, který už pětadvacet let spolupracuje s Městským divadlem Brno, oslavil včera sedmdesáté narozeniny. V rozhovoru pro Rovnost říká: MŮJ NEJLEPŠÍ SNÍMEK? TEPRVE NA NĚJ ČEKÁM

Ocitl se v blízkosti pumového útoku v Atlantě, dostal se i do válečné zóny v Mostaru, byl jen pár metrů od teroristického útoku v New Yorku v září 2001. Brněnský fotograf Jef Kratochvil, který včera oslavil sedmdesáté narozeniny, se však už více než dvacet let specializuje na divadelní a portrétní fotografie.

Co vás fascinuje na světě divadla?

Opravdu mě fascinuje, když vidím, jak na zkušebně seriózní otcové rodin ve vytahavých trikách a s nimi nádherné dívky metají kozelce, vyplazují na sebe jazyk, koulí očima a vůbec dělají šilené kousky. Mám co dělat, abych nepukl smíchy. A potom se stane zážrak, který umí opravdu jen divadlo. Tito ko-

mičtí lidé ožijí na jevišti v záři reflektorů jako úžasné postavy žijící úžasné příběhy.

Co se vám vybaví z doby slavné éry Divadla Husa na provázku?

Slova režiséra Zdeňka Pospíšila uvaděčkám v divadle, které odrážely ataky zájemců bez vstupenek: „Pusťte je tam všechny, divadlo musí prskat ve švech!“ A pak taky Franta Kocourek.

Pohybujete se běžně mezi slavnými osobnostmi. Která z nich vás při focení nejvíc překvapila?

Zpěvák Ray Charles, a to jak při jeho pražském koncertě, tak při vystoupení na závěr olympijských her v Atlantě 1996. Slovo celebrity je v současnosti zprofanované bulvárem, ale měl jsem štěstí, že jsem mohl fotografovat hodně slavné lidi. A čím byli úspěšnější a slavnější, tím byli skromnější a byla radost s nimi trávit pracovní čas.

Nepřál jste si někdy být spíš „ten před objektivem“ než za ním? Chtěl byste někdy žít život celebrit, které zachycujete?

Na to, abych měl ambici stát před objektivem, mi stačí podívat se ráno do zrcadla a vím, že tam nepatřím. (smích) A žít život celebrit? Jsem se svým životem spokojený, nejsem moc společenský člověk, s tím se snažím bojovat. Ale naučil jsem se za objektivem, že dobrý snímek neukecáte,

ale musíte ho „ukoukat“.

26. srpna 1992 jste z úkrytu na zahradě brněnské vily Tugendhat nafotil neformální schůzku tehdejších premiérů České a Slovenské republiky Václava Klause s Vladimírem Mečiarem, když tam dojednávali okolnosti rozpadu federace. Uvědomoval jste si tehdy, u jak významného okamžiku jste přítomný?

To určitě ne. Trávil jsem tenkrát mnoho času v Praze, byl jsem třeba oficiálním fotografem návštěvy Franka Zappy. A tak jsem se dostával na místa, o kterých se mi za totáče ani nesnilo. Jezdil jsem fotografovat společenské události na americkou ambasádu, provázel Hillary Clintonovou, byl fotografem na dvou olympiádách a podobně.

Takže setkání špiček české a slovenské politiky jsem bral jenom jako jednu z mnoha událostí.

Dovedete si představit, že byste se živil jako paparazzi?

Nejsem fotoreportér, považuji se za divadelního a portrétního fotografa. Ovšem od fotoaparátu se nikdy neodlučuji, tak se občas omylem připlētu i k závažným situacím. Ale na to, abych dělal reportážní fotografii nebo se dokonce zařadil mezi paparazzi, asi nemám povahu.

Několikrát jste se dostal i do nebezpečných oblastí. Kdy jste se při focení bál o život?

Sice ne přímo o život, ale moc do smíchu mi nebylo, když na Silvestra vyhlašovalo Slovensko na náměstí v Bratislavě samostatnost a já tam fotil, jak pálí československé vlajky. Byla to vypjatá atmosféra vůbec neodpovídající našim dobrým vztahům. Dostal jsem se v životě i do válečné zóny v Mostaru, ale jel jsem tam fotografovat Mirka Ondříčka, který tam byl jako poradce při natáčení filmu o místním zázraku zjevení Panny Marie v Medžugorji. Nakonec jsme s kolegou novinářem skončili v minovém poli a v zajetí jedné z válčících stran. Naštěstí to byli jugoslávští kluci, co jezdili do Brna za holkama, posléze nás předávali na mostě jako zajatce. Měli jsme z toho psinu, ale asi to moc legrace nebyla.

V roce 2001 jste byl v New Yorku jen pár metrů od teroristického útoku. Za jakých okolností tam vznikaly vaše snímky?

To byla opravdu náhoda. Prvních pár minut v New Yorku jsme se domnívali, že jde o požár, nikoliv o teroristický útok. Tak jsem komponoval snímky hořících Dvojčat s okolními reklamními panely, než mi došlo, o co jde. Dnes mi řada kolegů říká, proč jsem toho nenafotil víc, ale na to prostě nemám. Když se vedle vás potácejí zkrvavení lidé s amputovanými končetinami, na ně prostě fotoaparát zaměřit neumím.

Existuje osobnost, kterou jste si přál nafotit, a nepodařilo se to?

John Lennon. Tak se aspoň vždy stavím s kytíčkou, když jsem v New Yorku na Strawberry Fields v Central parku, kde je jeho skromný památník.

Kterého svého snímku si nejvíc ceníte?

Na ten ještě čekám a doufám, že se mi ho podaří vyfotit.

Vybabíte si nejkurióznější honorář, který jste kdy za svoji fotografii dostal?

Fotil jsem v jednom městečku svatbu starostovy dcery. Její maminka mi půl hodiny nosila do mého autíčka výslužku, kterou by nespotřebovala ani četa vojáků. Musel jsem to zarazit tím, že jsem ujel. Jenže ouha – při svém kvapném odjezdu jsem zanechal na stole před svým talířem naexponované filmy. Než jsem to zjistil a na svatbu se vrátil, tak už se přiopily „strýčko“ podíval, co na těch filmech je, čímž je znehodnotil.

Existuje pro vás vůbec den, kdy nevezmete foťák do ruky?

Už se mi to dlouho nestalo. Možná, že vlastně od mých dvaceti let vůbec. Foťák byl se mnou i v nemocnici.

O čem ještě profesně sníte?

Nevím, nakolik je to profesní, ale moc by se mi líbilo, kdyby den začínal až v jedenáct hodin a kdyby mě, byť jedu podle předpisů, pořád někdo nepředjížděl v rozhrkaných herkách. A taky kdyby se nám politika pořád nepletla tak negativně do života!

Lenka Suchá, Brněnský deník, 1. 7. 2013

Andrew Lloyd Webber, Thomas Stearns Eliot / **KOČKY**
Terence McNally, David Yazbek / **DONAHUA!**
S. Siorák, J. Šotkovský, P. Štěpán / **CYRIL A METODĚJ**

Nejvýraznější tvůrčí počín
(dramaturgie, scéna, kostýmy, scénická hudba, choreografie, rekvizity, masky, vlásenky, plakát, program atp.)

Nejpopulárnější inscenace sezóny (zaškrtněte)
Seneca / **FADRA**
Jule Styne, Bob Merrill, Isobel Lannertová / **FUNNY GIRL**

Milan Kundera / **JAKUB A JEHO PAN**
Joseph Kesselring / **JEZINKY A BEZINKY**
Zdeněk Měta, Stanislav Moša / **OČISTEC**
Klaus Mann, Arianne Mnouchkine / **MEFISTO**
J. Cameron, S. Clark, H. Edmundson, I. Allende / **ZORRO**

KŘÍDLA 2012/2013

Nejpopulárnější herec sezóny

Nejpopulárnější herečka sezóny

Městské divadlo Brno,
 Lidická 16, 602 00 Brno
 komerční odd.: +420 533 316 410
 e-mail: komercni@mdb.cz

Anketní lístek
 vhodné, prosíme, do anketní schránky
 u pokladny divadla nejpozději
 30. 11. 2013

Jméno: .....

Adresa, (e-mail): .....

Letní hostování na Biskupském dvoře

Koločava

Baron Trenck

My Fair Lady (ze Zeliňáku)

Vtipnou scénkou, do jejíhož děje scenáristé zakomponovali slavná jména z historie prvoligového klubu, odstartoval v brněnském Městském divadle 8. června večer k oslavám sta let založení fotbalové Zbrojovky Brno. Řada veteránů byla svým klubem oceněna a zároveň převzali publikaci, která k stoletému výročí vyšla.

8. ČERVNA 2013

100 LET – FC ZBROJOVKA BRNO

Flashdance – hit 80. let se vrací

Když se v roce 1983 objevil v kinosálech film *Flashdance*, působil na mnohé diváky jako zjevení. Dodnes patří mezi nezapomenutelné snímky, které ovlivnily celou generaci diváků. Režisér Adrian Lyne v něm dokázal skvěle zachytit atmosféru 80. let, kterou zobrazuje prostřednictvím oblíbené poetiky hudebních videoklipů. Romantický příběh o mladé svářečce Alex Owenové se zařadil do oblíbené skupiny filmů s taneční a hudební tematikou (jmenujme například *Horečku sobotní noci* z roku 1977, *Pomádu* z roku 1978, *Fame* z roku 1980, *Footloose* z roku 1984 či *Hříšný tanec* z roku 1987) a během dvou týdnů se prodalo 700 000 kopií soundtracku, který obsahoval takové nesmrtelné hity, jakými jsou písně *What A Feeling*, *I Love Rock'n'roll*, *Gloria* či *Maniac*. Film ale zabodoval nejen kvůli ústřední, až pohádkové lovestory, v níž se Alex splní sen o tom být profesionální tanečnicí a zároveň najde muže svých snů, ale především pro přesvědčivou atmosféru zachycující těžkou sociální situaci v tehdejší Pittsburghu. Prostředí ocelárny, kde je práce nesmírně těžká a vyčerpávající, ale zároveň je pro mnohé rodiny jedinou jistotou, je i dnes aktuálním tématem.

Lidé odkázaní na nízký příjem, kvůli kterému se musejí vzdát svých snů, nepatří pouze do osmdesátých let minulého století.

A právě v tomto tématu našli autoři nového divadelního muzikálu potenciál a rozhodli se téměř po třiceti letech oživit známý příběh na jevišti. Muzikál se poprvé objevil v Londýně v roce 2008, odkud se vydal na anglické turné, ze kterého se na West End vrátil do Shaftesbury Theatre v lednu roku 2011. Zde ovšem nezaznamenal takový úspěch, jaký se od něj očekávalo, a proto se autoři rozhodli dílo znovu přepracovat. V současné době je tato nová verze na americkém turné a chystá se její premiéra na Broadwayi. Scénář podle filmu napsali Tom Hadley a Robert Cary, druhý jmenovaný je spolu se skladatelem hudby Robbie Rothem také autorem písňových textů.

Naši evropskou premiéru uvedeme v režii **Stanislava Moši** a v logicky novém překladu **Jiřího Joska**. Tanec je v tomto díle samozřejmě zásadním vyjadřovacím prostředkem, své choreografické síly zde pro tentokrát spojili **Aneta Majerová**, kterou známe jako jednu z choreografek např. muzikálů *Kočky* či *Chicago*, a chorvatský tanečník a choreograf **Igor Barberić**, který se do našeho divadla znovu vrací po práci např. na muzikálech *Mozart!* či *Hair*. Mezinárodní inscenační tým doplní na naší scéně již téměř zdomácnělý scénograf **Christopher Weyers**, jehož scénu rozžije svými kostýmy **Andrea Kučerová**. O hudební nastudování známých hitů, které jsou ovšem doplněny o šestnáct nových písní, se starají **Dan Kalousek** a **Ema Mikešková** spolu se sbormistrem **Karlem Škarkou**. V hlavní roli se můžete těšit na **Svetlanu Janotovou** nebo **Ivanu Vaňkovou**, partnery jim budou **Dušan Vítáček** nebo **Ondřej Studénka**. Premiéra proběhne na Hudební scéně 28. září.

Klára Latzková

Putovní výstava velkoplošných fotografií dětí s Downovým syndromem docestovala z Budapešti a Košic do Brna. V Městském divadle ji slavnostně zahájil primátor Roman Onderka.

Petra Brančová v rámci své miniskolicky pořádá i plavecké kurzy pro nejmenší v bazénu v Modřicích, nechybí ani Ivana Vaňková se svým potomkem.

Dušan Vítězek s Alenkou Antalovou na Dětském dnu.

Stanislav Moša, principál Městského divadla, v České televizi uvedl mezinárodní festival Divadelní svět Brno 2013.

Zdeněk Helbich seznamuje Petra Hlouška s představou, že by Dyorana divadla měla být oživena smečkou koček.

Petr Hloušek, který se vrátil z Los Angeles, se pochlubil novým tričkem, které mu pořídila Aneta Majerová.

„Osłavy 100 let FC Zbrojovka Brno“ proběhly na Činoherní scéně za účasti našich herců.

Slavnostní večer zpestřilo i známé číslo z muzikálu Chicago.

Scénograf Christopher Weyers navštívil výstavu kostýmní výtvarnice Andrey Kučerové.

Na vernisáži zmíněné výstavy byli vzácnými hosty rodiče režiséra Stano Slovák a herečky Svetlany Janotové, ...

... která přišla výtvarnici také pográtulovat. Tato výstava potrvá do prosince 2013.

LISTOVÁNÍ

Restauraci Nekonečno, kde trávil spoustu času básník Jan Skácel, navštívil herec, režisér, principál a básník Jiří Suchý.

Jiřího Suchého provázela divadelní kolegyně Jitka Molavcová a podnikatel Jaroslav Majerčík.

Tímto snímkem se vracím do ateliéru, kde pod vedením režisérky Hany Burešové a dramaturga Štěpána Otčenáška vznikal plakát k inscenaci o panu Kroitovi.

Dvanáct míst, dvanáct děl, dvanáct autorských čtení. V Lisabonu, Londýně, Paříži nebo v Sofii jsou na to zvyklí dávnou, do Brna přišel fenomén Noci literatury letos poprvé.

Na náměstí Svobody četli báseň J. A. Pitínského s obchany města Brna i zaměstnanci našeho divadla.

PARTNEŘI DIVADLA

AutoCont

ŽSD

AQUAdem s.r.o.

e-on

Z STUDIO

BUSINESS CENTRE
VIDEŇSKÁ

Carmen Flora
květinářství a aranžovna

Rexroth
Bosch Group

17. září 2013
na Činoherní
scéně
MEFISTO
příběh jedné
kariéry

Tragikomický příběh herce Hendrika Höfgena je fascinující studií moderního člověka v atmosféře hroučící se demokracie a nastupující nacistické diktatury. Ve stále se zhoršující společenské situaci je dříve či později každý člověk přinucen k volbě: někdo přitaká spolupráci s mocí a přijme od ní nabídku, „kterou nelze odmítnout“, jiný raději před tímto nebezpečím emigruje, nebo dokonce obětuje svůj život. Bravurní Martin Havelka rozehrává nebezpečnou hru se společností, s divadlem, se svými blízkými, sám se sebou...

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

RÁDIO
Petrov
103.4 FM

SNIP & CO
REKLAMNÍ SPOLEČNOST

deník

Reogly
plakátovací plochy

DOKOŘÁN ZÁŘÍ 2013
Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 301

Tel./Fax: +420 533 316 410

www.mdb.cz

Šéfredaktor:

jeff Kratochvíl

Tisková mluvčí:

Lenka Pazourková

Grafická úprava:

Petr Hloušek

Lidická 16, 602 00 Brno

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

186. číslo

Vydalo MdB za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 10. 7. 2013

Náklad 7 000 ks

Titulní strana

foto: Marie Schmerková

CONY®
cz

Členka baletu MdB v kostýmu „Avenue de Corset“ pro Slavnost masek autorky Karoliny Kohoutkové. Foto: jeff Kratochvíl

Payla
Princová